

Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave redigeret kvalitetsjournalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du gøre nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

pov. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGBREV HVER FREDAG

De frommes kedelige ferie – 'Dage i Cape May' af Chip Cheek

af **Christine Lind Ditlevsen**

Publiceret 28/07/2019 i Bøger/Kultur

måde et totalt useriøst navn, selvom han givetvis ikke kan gøre for det. Og det leder mig unødigt meget ind på chick lit-genren, chip cheek, chick lit, see?

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

OMSLAG: LINDHARDT & RINGHOF

Jeg forventer på grund af den uretfærdige kobling en letlæst bog, der underholder mig og som til sidst binder en pæn lille sløjfe på historien. Omslaget skubber bagpå, det er rødt med en erotisk rød titel og marineblå silhuet af halvtredserhustru med martiniglas foran kystbyfacader.

Måske er det bare mig, der er plat, men følelsen bliver siddende i mig mens jeg læser mig ind i en af den slags forladte badebyer, som man har set så mange af på film: Forladte forlystelsesparker, tomme moler, ødelagte parasoller og aftener, der bliver alt for tidligt mørke, fordi byen er skabt til udeliv; Cape May.

Her ankommer Effie og Henry, ømt unge, nygifte og ordentlige; et nydeligt par, som man nok ville sige det dengang. Effie beder aftensbøn på knæ ved siden af sengen, Henry suger til sig – det er første gang, han ser havet.

Min chick lit-fornemmelse falmer heldigvis en lille smule efterhånden som man introduceres for deres ferske og yndige sexliv, og deres forsøg på at række henover den kløft, som deres forskellige baggrunde har gravet i mellem dem. Effie er bogmesterdatter, og der hviler en kølig ro

landlige miljø i Georgia, hurtigt begynder at tænke frit og kreativt.

“

Har Henry lært noget? Næh. Har han bevaret noget af sin frihedstrang? Nej. Han har et par flade sidespring med nogle af de damer, han møder på sin tørvetrillende vej gennem livet

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

hen og ringe på. Nu bevæger vi os helt absolut væk fra det ferske og ind i en verden af *old money*, *prelunch drinks* og på alle måder emanciperede individer. Man sejler, drikker, spiller, holder fest, danser, drikker noget mere, mens man, livstrætte, kun lige kan holde øjnene åbne. Dekadence!

Her må vi lige opholde os ved fremmalingen af det rige liv i 1950'erne. Klart, at de har køleskabe – men havde de køleskabet stående tændt i ugevis, mens de var væk – for at holde friske babygulerødder kolde? Og ”crasher” Effie virkelig en fest? Crashede man overhovedet i 1950'erne? Flere steder undrede jeg mig over detaljer, der faktisk ingen betydning har for hverken stil eller plot.

“

Jeg hepper på Henry. Jeg ønsker hele vejen igennem, at han vil forlade den halvsøde, stabile Effie og stikke af med Alma, der dufter af babypudder og uvasket hår

Nå men, entré Clara, gift med en stenrig bedstefartype, og Max, som er hendes ven (men endnu mere elsker), og Alma, som er Max' hjemløse halvsøster, holder en impulsiv ferie i familiens fritidshus ved havet. Henry og Effie suges durkt ind i en Bermudatrekant af de riges umådeholdenhed og frihed; Effie modvilligt – Henry ganske frivilligt og med åbne, nysgerrige øjne. Alma, som er alt det, Effie ikke er, upriviligeret, sensuel og uden trang til at falde til ro, taler til alle

Romanen insisterer på at blive længe i spiralen af *sex, lies and drinking*, og det er dejligt. Jeg opdager, at bogen er den frommes ferie i en Joan Dideon-verden. Intet gælder pludselig, og derfor er alt muligt. Det gamle liv er ophørt, nye store drømme står i kø.

Jeg hepper på Henry. Jeg ønsker hele vejen igennem, at han vil forlade den halvsøde, stabile Effie og stikke af med Alma, der dufter af babypudder og uvasket hår. Og hvis det ikke sker, ønsker jeg i det mindste, at romanen slutter før historien slutter. Jeg vil ikke forlade Joan Dideons solskoldede dage, jeg vil flyde som en isklump i en

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

Henry og Almas søde drømme i stormende møder og præsing bare en affære, der ødelægger hans ægteskab med Effie.

Ikke så de bliver skilt, men så de lever i et rystende kedeligt ægteskab med gård, børn og svigermor helt til Effies overvægtige død, sørme.

“

Der er noget *Lykke-Per* over denne sidste del af bogen.

Man har lyst til at ringe til forfatteren og råbe, at bogen jo for filan er slut og har været det længe, så hvorfor bliver han ved?

Har Henry lært noget? Næh. Har han bevaret noget af sin frihedstrang? Nej. Han har et par flade sidespring med nogle af de damer, han møder på sin tørvetrillende vej gennem livet, men forholdene spejler på ingen måde den eksistentielle længsel, Alma tændte i ham.

Der er noget *Lykke-Per* over denne sidste del af bogen. Man har lyst til at ringe til forfatteren og råbe, at bogen jo for filan er slut og har været det længe, så hvorfor bliver han ved?

Jeg ved det ikke, men den skuffende, af forfatterens navn medførte *chick lit-feeling*, vendte derved tilbage og ødelagde bagudvendt resten af bogen for mig. Øv.

Foto: Stranden ved Cape May, Wikimedia Commons.

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

BERMUDA

CHIP CHEEK

DAGE I CAPE MAY

LITTERATUR

LYKKE-PER

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger](#).

Jeg accepterer

Tre geniale romaner fra Syditalien til din sommerferie – alle er nomineret til Italiens største bogpris, La Strega.

Mette Holm: Sayaka Murata og døgnkiosken

En badeand i et uroligt hav – 1930'ernes litteratur var mere end bare socialrealisme

CHRISTINE LIND DITLEVSEN

SENESTE ARTIKLER

Christine Lind Ditlevsen (f. 1971) bor et sted, der er alt for småborgerligt til at blive afsløret her. Tæt på en sø. Forfatterens store interesse er - udover at bevare sit familieliv - at aflive hverdagen. Disse to interesser kan i nogen grad siges at være modstridende.

Top 5

- 1: Tekster med vinger
- 2: En helt tom by tidligt om morgenen
- 3: Farven turkis
- 4: At opdage nye mennesker, bøger, musik

Med fredag lørdag søndag (2015) var Christine Lind Ditlevsen nomineret til Bogforums Debutantpris 2015 samt Læsernes Bogpris 2016.

P O V A B O N N E N T

Vil du støtte borgerjournalistik og uafhængige ekspertanalyser i et medie, hvor ordet også er dit?

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

25 kr.

50 kr.

100 kr.

Støt POV med MobilePay

Du kan også spontant støtte POV's journalistik med en flad tyver (eller mere) via MobilePay 64023 - eller ved at klikke på logoet:

P O V W E E K E N D